

תאריך חתימת המסמך: 8.09.2024

בית המשפט השלום

באשדוד

התובע:

ישראל זיו, (ת.ז. [REDACTED])
מדרך תל אשר 1 שדה ורבורג
טל. 0542233251
באמצעות ב"כ עו"ד עודד בהרב
מרחה הטחנה 1 כפר סבא מ.ר. 22277
טל': 0544501262; פקס: 0774701013
דוא"ל: odedadv@gmail.com

-נגד-

הנתבע:

דניאל כהן, עו"ד (ת.ז. [REDACTED])
משדרות הרצל 1 אשדוד
טל': 08-9109999; פקס: 08-9109107
דוא"ל: daniel@dc-lawyers.co.il

סוג התביעה ונושאה: תיק אזרחי בסדר דין רגיל - לשון הרע, פריט 136

הסעד המבוקש: צו ביניים, צו עשה, צו לא-תעשה, פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, היתר לפיצול סעדים, פיצוי כספי בסך כולל של 812,270 ₪.

שווי נושא התובענה: 812,270 ₪;

סכום אגרת בית משפט שיש לשלם: 20,307 ₪, לפי פרט 1 שבתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007

אין הליך נוסף בבית משפט או בבית דין בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו.

הזמנה לדין

הואיל ומר ישראל זיו הגיש כתב תביעה זה נגדך, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה תוך 60 ימים מיום שהומצא לך הזמנה זו וכתב תביעה זה. לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

כתב תביעה

התובע, מר ישראל זיו (להלן: "התובע") מתכבד להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב תביעה זה.

התובע יהיה מיוצג על ידי בא כוחו עו"ד עודד בהרב אשר פרטיו כמפורט בכותרת כתב תביעה. יפוי כוח מטעם התובע מצורף כנספח 1 לכתב התביעה.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התביעה במלואה וליתן לתובע את הסעדים המבוקשים, תוך חיוב הנתבע בהוצאות התובע, בתוספת שכר טרחת עורכי דינה בצירוף מע"מ כדין כאשר כל הסכומים נושאים ריבית מרבית והפרשי הצדה עד למועד תשלומם המלא בפועל.

כל הטענות בכתב התביעה משלימות ו/או מצטברות, הכול בהתאם לתוכן בדברים ולהקשרם. הטענות המשפטיות נטענות אף לחילופין.

אין בהעלאת טענה ו/או באזכור עובדה בכתב התביעה כדי להעביר את נטל ההוכחה ו/או נטל הראיה מהנתבע, מקום שעל פי הנטען ו/או על פי הדין נטל זה מוטל עליו.

ההדגשות בגוף הציטוטים להלן אינן במקור, אלא אם יצוין מפורשות אחרת.

תמצית הטענות

תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. התובע הוא אלוף במיל', מפקד אוגדת עזה לשעבר, שמילא בעברו את תפקיד ראש אגף מבצעים במטכ"ל. במהלך מלחמת "חרבות ברזל" ועוד לפני כן במהלך מבצע "שומר החומות", התובע התראיין לעיתים תכופות בערוצי התקשורת, ובמיוחד באולפני החדשות בטלוויזיה, מתוקף היכרותו את האזור, את יכולות הצבא, המאבק המתמשך עם ארגון החמאס.
2. הנתבע-1 (להלן: "הנתבע") הוא יחיד, עורך דין במקצועו אשר על פי פרסום המופיע באתר לשכת עורכי הדין הוא מציג עצמו כמי שבקיא, בין השאר בדיני לשון הרע. הנתבע מחזיק בעמוד פרסום של אמירות וסרטונים ברשתות החברתיות לרבות ברשת x במסגרתה נעשה הפרסום המהווה לשון הרע והסתה פרועה.

הסעדים המבוקשים:

3. צו ביניים לתיקון או הכחשה של לשון הרע המופיע בעמוד הפרסום הנתבע ברשת X ובכל רשת חברתית ואמצעי אחר בהתאם לסעיף 10 **לחוק איסור לשון הרע**, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק");
4. צו איסור פרסום והפצה של לשון הרע המופיע באתר האינטרנט של הנתבע בהתאם לסעיף 9(א)(1) לחוק, לרבות בארכיונים מכל סוג שהוא של הנתבע;
5. צו פרסום הכחשה של לשון הרע והתנצלות מפורשת לדברי לשון הרע המופיע באתר האינטרנט של הנתבע, בהתאם לסעיף 9(א)(2) לחוק;
6. פיצויים ללא הוכחת נזק בסך כולל של 812,270 ₪, בהתאם לסעיף 7א(ב), סעיף 7א(ג) וסעיף 7א(ה) לחוק;
7. היתר לפיצול סעדים בגין נזקים כספיים שטרם התממשו ביום הגשת התובענה, בגין פרסום לשון הרע.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוס עילת התביעה ומתי נולדה:

8. ביום 4.09.2024 או בסמוך לכך פרסם הנתבע בעמוד שלו ברשת החברתית x (להלן: "עמוד הנתבע") רשומה שקרית ומשמיצה (להלן: "הרשומה"). בכותרת הרשומה הכיתוב והאמירה השקרית והמסיתה

ציון השעות 05:30 – 04:30 בכיתוב גדול על רקע פס אדום ומתחתיו הכיתוב –

באדום – "איך הוא כבר ידע על המסיבה",

ומתחת לכיתוב זה נכתב

"האלוף במיל ישראל זיו שח לתומו"

ברקע הצילום נשמע קולו של התובע הלקוח באופן חלקי ומגמתי מקטע מצומצם מתוך כתבה שפורסמה בערוץ 12 – כאשר ספק אם התבקשה רשות או ניתן רשות מבעל הזכויות בכתבה לעשות שימוש חלקי ומפר ממוקטע מתוך הכתבה -

"בסביבות בין ארבע וחצי לחמש וחצי אני לוקח את האקדה וטס למסיבה במהירות שאפילו מכמונת לא יודעת לעלות עליה החתירה שלי היתה להגיע לאזור של הילדים האלה לילדים האלה לנסות להציל חלק מהילדים האלה, כאן זיהיתי רכב ריק דווקא הוא לא היה פגוע ולא היו גופות בפנים והנחתי שיכול להיות שיש פה ילדים שברחו מהרכב מהפחת והתחלתי לצעוק בעברית..."

ובהמשך מופיע כיתוב באדום:

"האלוף במילואים זיו, איך? איך ידעת? בשעה 05:30 – 04:30 על הטבח שיתבצע החל מ- 06:30?"

העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

9. לבית המשפט השלום באשדוד הסמכות לדון בתביעה זו הואיל ומקום עסקו (המשרד הרשום) של הנתבע, מצוי באזור השיפוט של מחוז דרום, וכן לאור סכום התביעה.

פירוט טענות התביעה

פרסום רשומה שקרית ומסיתה בעמוד הנתבע

10. עניינה של תובענה זו בפרסום לשון הרע והסתה פרועה שנעשו בעמוד הנתבע ביום 4.09.2024 ברשומה שבכותרתה הכיתוב –

ציון השעות 05:30 – 04:30 בכיתוב גדול על רקע פס אדום ומתחתיו הכיתוב – באדום – "איך הוא כבר ידע על המסיבה",

11. הרשומה מניחה כעניין שבעובדה ומזמינה את קהל הקוראים לקבל כעובדה כאילו התובע ידע לכאורה מבעוד מועד את זמן פתיחת מתקפת חמאס בשעה 06:30 בבוקר.

12. ההטעיה המכוונת נעשית הן בכיתוב המופיע ברשומה והן ובשילוב דברי רקע שנלקחו באופן חלקי ומגמתי מכתבה כוללת שנשתה בחדשות ערוץ 12 שם נשמע ונראה ברקע קטע מהכתבה ונאמר על ידי התובע-

"בסביבות בין ארבע וחצי לחמש וחצי אני לוקח את האקדה וטס למסיבה במהירות שאפילו מכמונת לא יודעת לעלות עליה החתירה שלי היתה להגיע לאזור של הילדים האלה לילדים האלה לנסות להציל חלק מהילדים האלה, כאן זיהיתי רכב ריק דווקא הוא לא היה פגוע ולא היו גופות בפנים והנחתי שיכול להיות שיש פה ילדים שברחו מהרכב מהפחת והתחלתי לצעוק בעברית..."

13. יאמר מיד כי אין ברשומה כולה או בכל חלק ממנה שמץ אל אמת, וכולה מהווה הצגה שקרית נגד התובע. מדובר באמירות המוצגות כעובדות המבקשות מהקורא להאמין שהתובע ידע לכאורה על מועד תחילת מתקפת חמאס, וכל זאת כאשר מדובר בהצגה מגמתית המסתירה במכוון מהקורא והשומע את העובדה כי מדובר באבחנה בין שעות לפני הצהריים לשעות אחר הצהריים. כך הרשומה מתעלמת מכך שהתובע ציין את שעות אחר הצהריים ולא את שעות הבוקר, זאת לאחר ששהה בשטחי הלחימה נגד אנשי חמאס מספר שעות תוך סיכון אישי עוד משעות הבוקר.

14. אמירת התובע, כפי שעולה מהקשר מלוא הכתבה מערוץ 12, מתייחסות למועדים מאוחרים עוד באותו יום ולשעות אחר הצהריים – נושא שברור וניכר למי שצפה בכתבה המלאה.

15. רשומה זו וכלל אמירותיה, מהוות לשון הרע מכוח הוראות סעיף 1 לחוק. אמירות חסרות בסיס וחסרות כל אמת אלו נועדו להשפיל את התובע בעיני הבריות ולהפוך אותו למטרה לשנאה, בוז ולעג, וכן לפגוע באמון שהציבור רוכש לו וכן בעסקו ומקצועו – וכעולה מקריאת הטוקבקיסטים ברשתות החברתיות, ניכר כי מטרה זו של הנתבע הושגה במלואה.
16. ניכר כי השימוש בשמו של התובע והצגתו כמי שידע לכאורה מבעוד מועד אודות מועד מתקפת חמאס נועדו להציג את התובע באור שלילי, ואת דבריו דעותיו ופרשנותו בערוצי התקשורת, וכל זאת מבלי שהנתבע טרח לבדוק את העובדות, וגרוע לא פחות – מבלי שהנתבע פנה לתובע טרם פרסום הרשומה, וחמור יותר – מבלי שהנתבע טרח להסיר את הרשומה מייד לאחר שהיעדר כל בסיס לאמיתות הדברים הובאו בפניו באמצעות מכתבי התראה שנשלחו אליו.
- העתק מכתבי ההתראה מיום 4.09.2024 ומיום 5.09.2024 מצורף **כנספח "2" ו-"3"** בהתאמה לכתב תביעה זה.
17. מדובר בפרסום דברים חמורים המהווים הסתה של ממש על פי הקבוע בסעיף 144ד(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 זאת לאור חומרת הדברים המעלים חשש ממשי כי על פי תוכן הפרסום והנסיבות בהן פורסם במהלך מלחמת חרבות ברזל, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות.
18. ביום 08.09.2024 נתקבל אצל ב"כ התובע תשובת הנתבע שאינה מכחישה את אמירות ההסתה ודברי השקר שצוינו ברשומה שהנתבע פרסם, המהווה הודאת בעל דין. העתק מכתב תשובת הנתבע מצורף **כנספח "4"** לכתב תביעה זה.
19. ליבת הרשומה היא יצירה שקרית המשוללת כל אחיזה במציאות לפיה התובע כביכול ידע אודות מתקפת חמאס שעות לפני שזו אירעה בפועל, וכל זאת באמצעות מניפולציית עריכה פסולה. יתרה מכך, הרשומה לא ציינה את מקורות המידע ואף לא כל היתר שימוש בכתבה מחדשות ערוץ 12 ממנה הנתבע לקח ציטוטים והקלטות באופן חלקי ומגמתי.
20. מכתבי בא כוח התובע הבהירו לנתבע את היעדר הבסיס לרשומה ואת הנזק העצום שדברי השקר וההסתה מסיבים לתובע. בנוסף הנתבע נדרש להסיר את הפרסומים ולפרסם הכחשה והתנצלות. על אף אופי המדיה בה פורמה הרשומה המאפשר תגובה מיידית, הרי שנכון למועד כתיבת כתב תביעה זה הרשומה עודה מתפרסמת ומופצת ולא פורסמה כל הכחשה או התנצלות על ידי הנתבע.
21. יתרה מכך, הנתבע מעודד וממשיך לעודד שיתוף של הרשומה בעמוד הנתבע תחת הכיתוב – "שתפו שתפו".
22. הנתבע הוא עורך דין כאשר באתר לשכת עורכי הדין תחת תחומי המומחיות של הנתבע מצוין כי הוא בבחינת מומחה ללשון הרע. בתורת עורך דין החוסה תחת אצטלה מקצועית של שמירת דין ומשפט, לבטח כמי שמתיימר על פי פרסום שניתן על ידו ללשכת עורכי הדין כמומחה בתחום לשון הרע, מצופה ונכון כי הנתבע ינהג במשנה זהירות ואחריות לוודא כי לא ינקוט בפרסום לשון הרע, או למצער לא להפיצה.
- העתק פרסום פירטי הנתבע באתר לשכת עורכי הדין מצורף **כנספח "5"** לכתב תביעה זה.

הטענות המשפטיות

23. פרסום הכתבה והאמרות נגד התובע מהווים לשון הרע. הרשומה המכחישה מהווה פרסום כמשמעו בסעיף 2 לחוק -

"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."

24. סעיף 1 לחוק מגדיר "לשון הרע" באופן הבא:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;"

25. מכאן כי הטענה השקרית והמסיתה לפיה התובע לכאורה ידע מבעוד מועד אודות מתקפת חמאס מהווה לשון הרע.

26. סעיף 11 לחוק קובע, כי במקרה של פרסום לשון הרע באמצעי תקשורת, יישאו באחריות אזרחית האדם שהביא את דבר לשון הרע לכלי התקשורת וגרם לפרסומו ואחראיות הנתבע במקרה זה כמי שהעלה ופרסם את הרשומה נובעת גם מכוח הוראות סעיף זה לחוק.

27. לעניין זה, יפים הדברים בספרם של המלומדים גנאים, קרמניצר ושנור, "לשון הרע-הדין המצוי והרצוי", המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הרי ומיכל סאקר, (2005), בעמ' 79-80:

"הפרט הינו סובייקט חברתי בעל תכונות מוסריות. ההערכה החברתית משמעה, אפוא, הערכה של תכונות, כגון הגינות, יושר, רדיפת צדק או עשייתו, חברות, אזרחות טובה, פטרויטיות וכדומה. מכאן שהפרסום הפגע בניקיון הכפיים או בדמותו האזרחית של הפרט, למשל תיאורו כ"איוב העם", "בוגד", "גזען", "רמאי", "נוכל", "כפוי טובה", "עושה עוול", וכדומה או ייחוס לו ביצוע של עבירה פלילית או התנהגות לא מוסרית מהווה פגיעה בכבוד. פרסום המטיל דופי בטוהר המידות או בדמות המוסרית של הפרט מהווה פגיעה בכבוד כערך חברתי מוגן."

28. לא יכולה להיות מחלוקת כי במקרה דנן, הדברים שהנתבע ייחס לתובע נועדו להשפלתו בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה, לבוז וללעג מצדם, לקעקע את פרשנותו והופעותיו בתקשורת, ואף להסית נגדו, ולפיכך הרשומה המכפישה מהווה לשון הרע.

29. כידוע, המבחן לבחינת היותו של פרסום, לשון הרע, הינו מבחן אובייקטיבי. בהתאם, התובע טוען כי במקרה דנן, המשמעות הנובעת מהרשומה, כפי שהיה רואה אותה אדם סביר הינה ברורה וחד משמעית.

כל אדם סביר, היה מייחס לדברים שפורסמו ע"י הנתבע משמעות שלילית ביותר עד כדי הסתה של ממש.

היעדר הגנות שבדין

30. הנתבע פרסם, הפיץ וביקש מקוראי הרשומה להמשיך ולהפיץ קונספירציה פרועה ללא כל תימוכין כאשר בסיס הקונספירציה נשללה מניה וביה מכוח הכתבה המלאה ממנה הנתבע ביצע פרסום חלקי, מגמתי ומטעה. בנסיבות חמורות אלה לא יכולה לקום לנתבע כל הגנה משפטית מכוח החוק או מכוח כל דין.
31. במקרה הנוכחי אין כל אמת בפרסום מכוח סעיף 14 לחוק, ואין כל עניין ציבורי בדברי שקר והסתה. אינטרס הציבור דווקא מחייב הימנעות מפרסום שקרים ותיאוריות קונספירציה ושמירה על שיח המציג עובדות נכונות, לבטח לאחר שלנתבע הודע כי פרסומו שקרי.
32. אף אחת מההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק לא תעמוד לזכות הנתבע וזאת נוכח היעדר כל תום לב בפרסום. שהרי ציטוט המועדים שצוין ברשומה נעשה באופן מכוון ומגמתי מתוך כתבה כוללת אשר בה הוצגו המועדים האמיתיים במלואם באופן המאייץ את הטענה שאותה ביקש הנתבע לקדם.
33. גם הגנת תום הלב מכוח סעיף 16 לחוק לא תעמוד לנתבע במיוחד לאור כך ש... "הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא".
34. יתרה מכך, הנתבע כלל לא מצא לנכון לפנות לתובע לפני פרסום הרשומה כדי לקבל את תגובתו לכזבים החמורים שעתידי היה לפרסם. התנהלות זו בנסיבות חמורות אלו לוקה בחוסר סבירות קיצוני, ואינה עולה בקנה אחד עם ההגנות האפשריות בחוק איסור לשון הרע.
35. בשל חומרת הדברים, היעדר כל בסיס לתוכן הרשומה המבוססת בציטוט מגמתי וערוך מתוך כתבה מלאה התובע זכאי לסעד ביניים של הסרת הרשומה ומחיקתה באופן מלא מהרשת, מאתר ועמוד הנתבע ומכל מרחב הרשת בו פועל הנתבע וכן פרסום הכחשתה. בהתאם התובע זכאי לסעד ביניים על פי סמכותו של בית המשפט הנכבד מכוח סעיף 10 לחוק.

התובע זכאי לכפל הפיצוי הסטטוטורי בגין פרסום הכתבה

36. סעיפים 7א(ב-ג) לחוק איסור לשון הרע קובעים:
- "(ב) **במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.**
- (ג) **במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."**
37. בהצמדה למדד ספטמבר 1998, הרי שהפיצוי הסטטוטורי שבחוק איסור לשון הרע, עומד על סך של 81,227 ₪ לכל פרסום, כאשר בחישוב שמרני לכל יום בו הפרסום נמשך עד למועד הגשת כתב תביעה זה הרי שעל הנתבע לשלם לתובע סך של 406,135 ₪ כאשר על פי חלופת כפל תשלום ברי כי גובה הפיצוי בנסיבות אלה **עומד על סך של 812,270 ₪**, שאף אלו נמוכים משמעותית בנסיבותיו החמורות של המקרה דנן.
38. בע"א 802/87 **עקיבא נוף נ' אורי אבנרי**, מה (2) 489, 493-494, נפסק לעניין תכליתם של פיצויים בתביעות לשון הרע:

"הפיצויים אשר אותם מוסמך בית-משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם כפולה: ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על-ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על-ידי כך שסכום הפיצוי שישולם לו יוכל לשפר במשהו את מצבו ולקרבו במידת האפשר - עד כמה שכסף יכול לתרום לכך למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה. **שנית - כפי שנאמר כבר בפסיקת בית-משפט זה - נועדו הפיצויים הנקבעים בגין עוולת לשון הרע גם כדי "שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבור, אינו הפקר, וכי יש ממש במה שנאמר בספר 'קוהלת': 'טוב שם משמן טוב' (ע"א 30/72 [1], בעמ' 244), הווה אומר:**

פיצויים אשר יש בפסיקתם משום מגמה עונשית ומגמה מחנכת ומרתיעה כאחד...".

39. דברים אלו, יפים הם ביתר שאת למקרה דנן, בו הנתבע שהינו עורך דין וכי שמתיימר להיות בקיא בלשון הרע אינו מהין להבין את חומרת הפרסום וריבוי העוולות הכרוכות בפרסום זה.

40. מתוקף פעילותו העסקית וקשריו ברחבי העולם, התובע אינו חוסך במאמצים בכדי להגן על שמו הטוב, שחינוי להצלחתו ולהצלחת החברות שבבעלותו וניהולו. שם טוב ואמינות הם הבסיס להצלחתו של התובע בעסקיו. התובע אינו יכול לשבת בחיבוק ידיים, שעה שפוגעים ללא הצדקה וללא כל ביסוס בשמו הטוב ובאמינותו.

41. כפי שנפסק בעבר בע"א 492/89 **צבי סלונים נ' "דבר" בע"מ** (פורסם בנבו 15.7.92), בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים נזיקיים לתובע בעוולת לשון הרע, הוא בוחן כל מקרה לגופו על מנת לפסוק פיצוי הולם. עוד צוין בפסק הדין כאמור, כי אין לקבל את הטענה כאילו קיימת "נורמה" של פסיקת פיצויים בסכום נמוך.

42. פגיעה בשמו הטוב של התובע ובאמינותו, כמוה כפגיעה בפרנסתו ובפרנסת עובדיו.

43. אין כל ספק כי בנסיבות שפורטו לעיל, ומידת ההסתה המכוונת שבפרסום עמוד הנתבע, ובייתר שאת לאחר מכתבי ההתראה היוצרים ידיעה ומודעות אצל הנתבע **לנזק הרב שנגרם ועלול עוד להיגרם לתובע כתוצאה מדברי הבלע שהוא ממשיך להפיץ בחוסר אחריות וללא כל ביסוס**, הרי שיש להשית על הנתבע פיצויים נזיקיים בסך שלא יפחת עומד על סך של 812,270 ₪, מכוח סעיף 7 לחוק.

44. יש בפיצוי זה, בכדי לפצות במעט את התובע על פגיעה בשמו הטוב ומאידיך להרתיע את הנתבע מלחזור על הדבר פעם נוספת. בכך יימנע מהנתבע אשר על אף האזהרה המפורשת שנשלחה לו המשיך לעמוד במריו ולהמשיך ולהעמיק את הנזק לתובע ללא כל הצדקה ו/או בסיס.

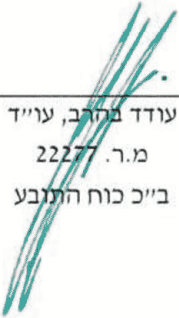
בקשת היתר לפיצול סעדים לשם תביעת פיצויים כספיים בגין נזקים שעלולים להתממש אך טרם התממשו

45. כיוון שבשלב זה התובע איננו יודע אילו נזקים כספיים או אחרים עלולים עוד להיגרם לו כתוצאה מהרשומה של הנתבע, מלבד הנזק שכבר נגרם לשמו הטוב, התובע מבקש מבית המשפט הנכבד היתר לפיצול סעדים, כדי שיוכל להגיש תביעה נפרדת בגין נזקים הכספיים שעלולים עוד להיגרם לו כתוצאה מהפרסום השקרי והמסית של הנתבע שטרם התגבשו בפועל ולא ניתנים עדיין להוכחה, וכן בגין כל יום נוסף בו הפרסום של אותה רשומה יעמוד בעינו ולא יוסר על ידי הנתבע.

46. **מטרת התביעה בעיקר היא קבלת צווים למחיקת הרשומה ופרסום התנצלות בגין השקר וההסתה**

סיכום

47. לאור האמור בכתב התביעה מתבקש בית המשפט הנכבד בהתאם לכל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה במלואה ולחייב את הנתבע במלוא הסעדים המבוקשים :
- 48.1 להוציא לאתר צו ביניים נגד הנתבע להסרה מלאה ומוחלטת של פרסום עמוד הנתבע, בהתאם לסעיף 10 לחוק ;
- 48.2 להוציא צו איסור הפצה של הכתבה נגד הנתבע בהתאם לסעיף 9.9(א)(1) לחוק, לרבות בארכיונים מכל סוג שהוא של הנתבע, ולרבות כל קישור ו/או אזכור לאותה הרשומה בכל אמצעי תקשורת שהוא ;
- 48.3 להוציא צו פרסום תיקון או הכחשה של הכתבה נגד הנתבע, בהתאם לסעיף 9.9(א)(2) לחוק.
- 48.4 להורות על כל סעד אחר שימצא לנכון, לרבות לחייב את הנתבע להתנצל בפני התובע על פרסום לשון הרע, ולפרסם את דבר ההתנצלות בכל אתר מדיה ואמצעי תקשורת.
- 48.5 להורות לנתבע לשלם לתובע פיצויים ללא הוכחת נזק בסך של 812,270 ₪, בהתאם לסעיף 7א.(ב), סעיף 7א.(ג) וסעיף 7א.(ה) לחוק.
- 48.6 להתיר לתובע לפצל את סעדיו ולתבוע את הנתבע בתביעה נפרדת בגין נזקים כספיים שטרם התממשו ביום הגשת התובענה, בגין פרסום לשון הרע שברשומה.
48. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע בהוצאות התובע בגין הצורך בהגשת התביעה בתוספת שכר טרחת עורכי דין בצירוף מע"מ כדין, כאשר כל הסכומים נושאים ריבית מרביית מכוח הוראות הדין ממועד הגשת התביעה ועד למועד פירעונם המלא בפועל.

עודד בחרב, עו"ד
מ.ר. 22277
ב"כ כוח התובע